

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 14 0 К 001105 11 Кж
Бања Лука, 13.09.2011. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија, др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Драгомира Миљевића и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Мире Мачкић, у кривичном предмету против осуђеног С. Т., због кривичног дјела из члана 143. став 1. Закона о уређењу простора, одлучујући о жалби осуђеног, изјављеној против пресуде Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 001105 11 Кв од 21.06.2011. године, у сједници вијећа одржаној у одсуству уредно обавијештених републичког тужиоца и осуђеног, донио је дана 13.09.2011. године

ПРЕСУДУ

Уважава се, жалба осуђеног С. Т., преиначава се пресуда Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 001105 11 Кв од 21.06.2011. године, тако што се одбија молба Основног суда у Ужицу којом је затражено извршење у одлуци о кривичној санкцији пресуде Основног суда у Ужицу број К-627/10 од 08.04.2010. године, а у вези са пресудом Апелационог суда Крагујевац број Кж-1-3240/10 од 07.07.2010. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 001105 11 Кв од 21.06.2011. године, по молби Основног суда у Ужицу одобрено је извршење пресуде Основног суда у Ужицу број К-627/10 од 08.04.2010. године, а у вези са пресудом Апелационог суда у Крагујевцу број Кж-1-3240/10 од 07.07.2010. године којом је С. Т. осуђен на казну затвора у трајању од 2 (два) мјесеца, због кривичног дјела из члана 149. став 2. Закона о планирању и изградњи (Закон Републике Србије), а које дјело и према законодавству Републике Српске представља кривично дјело из члана 143. став 1. Закона о уређењу простора ("Службени гласник РС", број 84/02) за које је побијаном пресудом С. Т. осуђен на казну затвора у трајању од 2 (два) мјесеца и истовремено одређено да се над осуђеним изврши казна у наведеном трајању.

Против те пресуде осуђени је благовремено изјавио жалбу, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Жалба предлаже да се побијана пресуда преиначи и одбије молба за извршење у одлуци о кривичној санкцији пресуде Основног суда у Ужицу у вези са пресудом Апелационог суда у Крагујевцу, односно да се жалба уважи, побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Одговор на жалбу није поднесен.

Како јавни дио сједнице вијећа није одржан, јер на сједницу нису приступили републички тужилац и осуђени, након разматрања списка, побијане пресуде и жалбе, одлучено је као у изреци ове пресуде из сљедећих разлога.

Одредбом члана 62. став 1. Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, број 53/09), је прописано да ће домаћи суд поступити по молби државе изрицање казне за извршење судске пресуде у кривичним стварима само ако је то предвиђено Међународним уговором и извршиће правоснажну пресуду у односу на санкцију коју је изрекао страни суд, на начин да пресудом изрекне санкцију према кривичном законодавству Босне и Херцеговине. У овом случају осуђени има пребивалиште на подручју РС, па кривичну санкцију по молби којом се тражи извршење у одлуци о кривичној санкцији пресуде иностраног суда може изрећи само суд на подручју РС и по законодавству РС.

Одредба члана 63. став 1. тачка а) Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима прописује да је један од услова за извршење стране судске пресуде и услов да је кривично дјело за које је изречена пресуда у страни држави, предвиђено и као кривично дјело и по законима БиХ (у овом случају РС).

Оцјењујући жалбене приговоре осуђеног у основу побијања пресуде, због повреде кривичног закона, овај суд налази да су ти приговори основани.

Наиме, кривично дјело из пресуде иностраног суда, било је прописано у члану 143. став 1. Закона о уређењу простора (“Службени гласник РС”, број 84/02).

Међутим, Скупштина Републике Српске је на сједници одржаној 17. и 19. маја 2010. године донијела Закон о уређењу простора и грађењу, који је објављен у Службеном гласнику Републике Српске број 55/10 дана 14.06.2010. године који је ступио на снагу осмог дана од дана објављивања. Одредбом члана 127. овог закона, прописано је да његовим ступањем на снагу престају да важе Закон о уређењу простора (“Службени гласник РС”, број 84/02, 112/06 и 53/07).

Закон о уређењу простора и грађењу не прописује као кривично дјело грађење без одобрења, што је било прописано одредбом члана 143. став 1. Закон о уређењу простора (“Службени гласник РС”, број 84/02).

Грађење без одобрења је у одредби члана 111. став 1. тачка ђ) Закона о уређењу простора и грађењу, прописано као прекршај.

Из наведеног произилази да у вријеме када је донесена побијана пресуда дјело за које је С. Т. осуђен пресудом Основног суда у Ужицу у вези са пресудом Апелационог суда у Крагујевцу, није било прописано као кривично дјело по законодавству РС, због чега није био испуњен услов из члана 63. став 1. тачка б) Закона о међународној правној помоћи у кривичним стварима, да би се извршила у одлуци о кривичној санкцији пресуда иностраног суда.

Из наведених разлога ваљало је жалбу осуђеног уважити, побијану пресуду преиначити на начин одређен у изреци ове пресуде, те одлучити као у изреци на основу члана 328. став 1. ЗКП.

Записничар
Мира Мачкић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић